

# **Astăzi s-a împlinit această Scriptură (Heute ist diese Schrift erfüllt)**

**19. 02. 1965**  
**Jeffersonville, Indiana - SUA**  
**W. M. Branham**

Rămâneți vă rog în picioare și să ne aplecăm capetele pentru rugăciune!

Scump Tată ceresc, noi suntem mulțumiți pentru prilejul din seara aceasta, că am putut veni aici pentru a oferi această Evanghelie minunată a DOMNULUI Isus Hristos. Noi Îți mulțumim pentru că El a rămas același ieri, azi și în veci. Noi Îți mulțumim pentru acești oameni care s-au adunat și în acest sezon rece, plini de credință în așteptare, ca Dumnezeu să ne dăruiască ceva deosebit. Cu această speranță venim în fiecare adunare, DOAMNE. Noi Îți mulțumim pentru serviciul divin de alaltăieri din capelă, la fel pentru cel de ieri seară de aici și pentru cel de azi dimineață din capelă. Noi ridicăm acum ochii înspre ceea ce ne-ai pregătit pentru seara aceasta.

Tată, noi știm, că oricine care este în stare să miște mâinile, poate să deschidă Biblia; dar există numai Unul, care poate dărui viața acestui Cuvânt, pentru ca acesta să devină realitate și acesta ești Tu. Noi privim înspre Tine, Tată, că Tu vei face aceasta în seara aceasta. Binecuvântează-ne în orice fel. Inimile noastre sunt pline de bucurie, pentru că vedem cum se apropie timpul, când Îl vom întâlni față-n față – pe EL, pe care-L iubim și pentru care am trăit toți anii aceștia. DOAMNE, au fost adăugați încă mulți la numărul celor ce te cheamă. Cât am înțeles, mâine va fi un număr mai mare, 40-50 de nou veniți la credință, pentru botezul în apă, care și-au anunțat dorința aceasta de ieri seară. O, Dumnezeule, noi Te rugăm:

continuă așa până când fiecare sămânță aleasă dinainte de Tine, va vedea lumina Evangheliei și va fi adăugată la turmă.

Noi Te mai rugăm, ca să ne ascunzi în seara aceasta în spatele Cuvântului Tău. Închide-ne ochii pentru lucrurile din lume și lasă-ne să-L vedem numai pe Isus. Îngăduie-ne în seara aceasta o întâmplare ca pe acel munte cu schimbarea la față, încât să nu mai vedem pe nimeni, decât pe Isus singur. Noi ne rugăm în Numele Lui și spre slava Sa; ca o confirmare a Evangheliei Sale. Amin. Puteți să vă așezați.

Eu voi muta puțin acest microfon de pe masă într-o parte, dacă sunteți de acord, pentru ai vedea pe toți ascultătorii. Eu cred că pot să iau acest microfon. Un moment. În ordine.

Noi îi salutăm pe prietenii noștri din Arizona, California, Texas și de pe tot cuprinsul Statelor Unite, în seara aceasta prin transmisie telefonică în întreaga națiune. Noi ne încredem în Dumnezeu care ne binecuvântează.

Puteți cu toții să auziți și din partea stângă din auditoriu? Bine. Acum trebuie să verificăm și transmisia telefonică, dacă funcționează bine.

Sunteți cu toții bucuroși în seara aceasta? Asta este bine. Și dumneavoastră de aici din partea aceasta? Amin. Eu sunt atât de bucuros, când vă văd pe toți șezând pe scaune comode. Dacă mâine vor veni mai mulți oameni decât cuprinde auditoriul, atunci va fi făcută din nou legătura și cu capela ca și în seara aceasta. Mâine dimineată nu vom ține serviciul divin în capelă, pentru că capela va fi pregătită cu flori de un florar pentru o nuntă, care va avea loc mâine după masă. Serviciul divin pentru mâine dimineată l-am stabilit în comunitatea fratelui Ruddle, unul din frații noștri lucrători. Este pe strada Schnell nr. 62. A fost deja anunțat? Da. Dacă vor fi prea mulți, îi vom trimite la fratele Junior Jackson în Clarksville. Am pregătit spațiul la fratele Ruddle, pentru că nu este departe de aici și am crezut că este mai simplu astfel. Într-un fel sau altul, se va termina cu bine. Aveți grijă ca mâine să vină toți acei ce și-au exprimat dorința de a fi botezați. Eu sper că mâine vor veni încă vreo sută sau două sute de suflete pentru a fi botezate.

Eu nu obișnuiesc și nu-mi place să fac de cunoscut mai dinainte despre ce voi predica, dar mâine sau într-altă seară voi vorbi în serviciul divin despre tema Cine este acest Melhisedec?, pentru că este o temă, despre care cred că ar trebui să aflăm, Cine este acest bărbat?; în tot timpul acesta, întrebarea a rămas deschisă. Dar eu cred că, Dumnezeu are răspunsul cine este El. Unii spun că este vorba de o preoție, alții spun că era un rege; dar dacă există o întrebare, trebuie să existe și un răspuns pentru această întrebare, un răspuns corect. Nu poate exista o întrebare, pentru care să nu existe deja un răspuns pregătit.

Noi credem că Dumnezeu ne va binecuvânta în seara aceasta din Cuvântul Său când îl voi citi acum.

Billy m-a rugat, să vă spun, că ați colaborat bine cu oamenii de ordine de la parcare și cu poliția. Purtați-vă așa mai departe, acesta este un lucru bun.

Noi sperăm, că în viitorul apropiat vom aduce cortul în orașul acesta și îl vom ridica în parcul Ball, pentru că acolo am putea rămâne un timp mai îndelungat, poate trei, patru săptămâni, pentru o trezire neîntreruptă. Aici abia putem face cunoștință unii cu alții, și din nou trebuie să ne despărțim și să plecăm. Dar eu doresc să vin odată pentru mai mult timp aici, când și voi ați putea rămâne mai mult și să nu plecați deja după două, trei seri. Atunci aș rămâne aici și aș învăța în continuu, zi și noapte. Poate că unii trebuie să se întoarcă acasă să hrănească găinile, să mulgă vacile, apoi să se întoarcă din nou în săptămâna următoare pentru a lua parte la serviciile divine. Asta îmi place. DOMNUL să fie cu voi.

Eu știu că voi așteptați ca înainte de plecarea mea de aici – poate deja duminică – să mai auziți un mesaj și anume tema despre Căsătorie și divorț, o problemă mare din zilele noastre. Așa de sigur cum stau aici, eu cred că în Cuvântul lui Dumnezeu există răspunsul corect și eu vreau să spun, că acesta este scopul pentru care am revenit din nou aici.

Eu sunt de părere că în duminica de paști voi fi din nou la Jeffersonville, și vom avea o slujbă dimineața și una după masă. Noi vom anunța din timp și vom încerca să închiriem auditoriul sau altceva, ca să putem ține slujbe sâmbăta și duminica. Voi veni cu

avionul, dar trebuie să mă uit în programul meu pentru California. După aceea voi pleca direct în Africa. Rămâneți în legătură și rugați-vă pentru mine. În seara aceasta vreau să vă îndrept atenția spre textul din Cuvântul lui Dumnezeu care este scris în Evanghelia Luca 4. 21, unde DOMNUL Isus a spus: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură, pe care le-au auzit.“

De aici vrem să tragem o concluzie și anume că Cuvântul este dinamic. Noi cu toții putem cuprinde mecanica, dar este nevoie de dinamică pentru a o transpune în funcțiune. Noi putem învăța și înțelege mecanica unui automobil, dar pentru a pune în mișcare roțile și automobilul, este necesară dinamica.

DOMNUL Isus s-a întors în Nazaret unde locuise în tinerețe. Noi citim în Scriptură, că ei ziceau: „Noi am auzit că în Capernaum ai făcut lucruri mari. Fă aceleași lucruri și aici în ținutul propriu ca să vedem.“ DOMNUL Isus a răspuns: „Nici un prooroc nu este apreciat în patria sa.“ Este normal, este locul unde ați crescut și unde oamenii vă cunosc. EL avea acolo de la început un renume cam ciudat, pentru că El se născuse fără să fi avut un tată pământesc. Ei Îl socoteau a fi un copil născut în afara căsniciei, și credeau că Maria ar fi fost însărcinată deja înainte ca Iosif să se căsătorească cu ea oficial. Dar asta nu a fost așa; noi o știm.

Ceva, ce s-a întâmplat nu demult în Arizona, m-a făcut, ca ochii mei să cadă asupra acestui text. Era în ultima zi din seria unor servicii divine, în cadrul conferinței comercianților creștini, unde urmam să predic. La conferința aceasta a participat ca invitat și un episcop catolic și anume, de la biserica apostolo-catolică de rit haldeic, reverendul John S. Stanley. El este de fapt patriarhul episcopiei bisericii catolice de drept haldeic din Statele Unite. Așa am înțeles din cartea lui de vizită.

El era oaspetele comercianților creștini și îl văzusem deja cu o zi înainte. El mă urmărise tot timpul când vorbeam, sâmbătă seara și duminică dimineața la dejun. Eu mă gândeam: „Acest bărbat desigur nu este de acord cu ceea ce am spus.“ Eu puteam să-l văd; aproba ușor din cap, așa din când în când, dar eu nu știam exact ce se întâmpla în interiorul lui.

Când m-am ridicat duminică după masa pentru a predica despre tema Durerile nașterii și anume acolo unde DOMNUL Isus zicea că o femeie care urmează să devină mamă, are dureri de naștere. Eu vroiam să preiau din acel text tema Durerile nașterii, și să vorbesc despre faptul că lumea se află acum în durerile nașterii. Ceea ce este vechi trebuie îndepărtat, pentru ca noul să se poată naște; așa ca și un bob de sămânță care trebuie să putrezească pentru ca viața nouă să apară. Astfel a fost cuprinsă lumea aceasta de durerile nașterii în primul război mondial. Au fost dureri groaznice, pentru că omenirea poseda deja gazele toxice, etc., prin care lumea putea fi distrusă. În timpul celui de-al doilea război mondial lumea a avut dureri și mai groaznice. Existau mine marine și bomba atomică. La alte dureri pământul nu va mai rezista. Rachetele și armele de felul acesta de azi, vor arunca pământul în aer într-un viitor război, pentru că acum pământul va fi eliberat. Va fi un pământ nou. Biblia spune asta.

Prin mesajul fiecărui prooroc, Israelul a trecut prin dureri de naștere. Acești prooroci se ridicau după ce teologii și preoții transformaseră adunarea-biserică complect într-o organizație. Dacă se ridica apoi proorocul cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL, atunci bisericile erau scuturate și trezite, trecând în același timp prin dureri de naștere. Ea avea în repetate rânduri dureri, până când a adus un Fiu pe lume, pe Fiul Evangheliei, care era Cuvântul făcându-se trup.

Acum biserica este din nou în dureri pentru nașterea Fiului lui Dumnezeu, pentru ca El să poată reveni. Toți teologii noștri, toate sistemele noastre, toate denominațiunile au putrezit în mijlocul nostru. Noi ne aflăm în dureri de naștere, iar un mesaj de la Dumnezeu aduce biserica în dureri tot mai mari. Dar după un anumit timp, ea va produce (naște) o Mireasă, pentru ca Isus DOMNUL, să poată veni la Mireasa Lui.

Când eram pe cale de a aduce acest mesaj adunării duminica trecută, eu mă gândeam că preotul acela catolic nu va fi de acord cu mine în nici un caz. Eu căutam deci textul pentru tema anunțată în noua mea Biblie pe care mi-o dăruise soția mea de crăciun. Biblia mea cea veche, era cam de 15 ani; și era deja toată desfăcută. De fiecare dată când o deschideam, cădeau foile afară, însă în acea Biblie știam exact unde puteam găsi fiecare text. În Biblia cea veche

citisem mult, dar acum o luasem pe cea nouă, pentru că cea veche era prea șubredă, pentru ca s-o mai port la adunare.

După ce am deschis la Evanghelia lui Ioan, unde se află această temă, am început să citesc cap. 16. Însă versetul pe care-l căutam, nu era acolo! Eu mă gândeam: „Asta e ciudat!“, și am întors foaia înapoi, dar eu totuși nu l-am găsit. Fratele Jock Moore din Shreveport, unul din prietenii mei cei mai apropiați, ședea acolo. Eu l-am întrebat: „Frate Jock, tema aceasta nu se află în Evanghelia lui Ioan 16?“

El răspunse: „Desigur.“

Atunci s-a ridicat acest preot catolic de pe locul lui din mijlocul celor aproape 100 de predicatori care ședea pe platformă și veni spre mine în ținuta sa preotească și cu o cruce atârnată de gât. El s-a apropiat de mine și a zis: „Fiule ține-te bine, Dumnezeu este pe cale să facă ceva.“

Eu mă gândeam: „Asta îmi spune un episcop catolic!“

El a spus: „Citește din cartea mea.“

Eu citisem textul deci din Biblia lui, am vorbit despre titlu și temă, apoi am ținut predica.

După ce sfârșisem predica, am părăsit platforma, iar acest preot se ridică și spuse: „Ceva trebuie să se întâmple: ori iasă biserica afară din labirintul în care se află, ori trebuie să ieșim noi afară din încurcătura bisericii! Sau una sau cealaltă.“

În seara aceea pe drumul spre casă către Tucson, copiii au vrut să mănânce. Eu am oprit mașina pentru a cumpăra ceva de mâncare. Soția mea mi-a zis atunci: „Billy, în viața mea nu am fost așa de nervoasă ca astăzi, când ai stat acolo în față răsfoind prin Biblie.“ Ea întrebă: „Nu te-a enervat și pe tine?“

Eu am răspuns: „Nu“, și am zis: „Eu știam că textul trebuie să fie acolo undeva. Dar întreaga mea pagină lipsea din Biblia mea cea nouă. Ei au greșit la tipografie.“

Ea a zis: „Când mă gândesc la faptul că eu ți-am dăruit această Biblie! Se părea, că orice ochi de acolo era îndreptat spre mine.“

Eu am zis: „Tu nu ești de vină. A fost o greșeală de tipar. Pagina nu este pur și simplu.“

Apoi m-am așezat ca să mă uit încă o dată. Dar stupoare, totul era fără nici o greșeală, însă Biblia fiind nouă, cele două foi erau lipite una de alta, așa că eu citisem din cap. 17 în loc de cap. 16.

Eu am zis: „Totul este de fapt în ordine. Totul s-a întâmplat cu un scop anume.“

Dar așa cum puteți auzi o voce anume, o voce mi-a vorbit și a spus: „EL a venit și în Nazaret unde copilărise și a mers în sinagogă după obiceiul Său. Acolo preotul i-a întins Sfânta Scriptură pentru a citi din sulul cărții și El a citit din Isaia 61. După ce citise textul din Scriptură și înapoiase preotului cartea, El s-a așezat, și ochii tuturor ascultătorilor erau ațintiți spre El și cuvinte minunate au ieșit din gura Lui și a zis: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură.“

Cât de exactă este această Scriptură! Observați, DOMNUL nostru a citit din Isaia 61, 1-2. Dar în mijlocul versetului 2 s-a oprit, unde scrie: „Duhul DOMNULUI este peste Mine ... și să vestesc un an de îndurare al DOMNULUI.“ Acolo El s-a oprit. De ce? Pentru că cealaltă parte și o zi de răzbunare – a judecății, nu se referă la prima Sa venire, ci la a doua venire a DOMNULUI. Vedeți, partea aceea nu aparține acelui timp. Scriptura nu face niciodată greșeli! Ea este întotdeauna desăvârșită. Isus a încetat acolo, unde se sfârșea importanța Scripturii pentru acel timp, pentru că numai textul citit de EL, urma să se împlinească în timpul acela.

Textul vorbea despre prima Sa venire. La a doua venire, El va aduce judecată peste acest pământ, dar nu deja atunci EL a vestit atunci anul de îndurare al DOMNULUI.

Observați, Mesia, stătea pe platformă, pentru a se identifica cu Cuvântul făgăduinței pentru timpul respectiv. Cât de ciudat – Mesia pășea în fața adunării! Vedeți ce cuvinte scumpe a vorbit El acolo: „... să vestesc un an de îndurare al DOMNULUI.“

Anul de îndurare, așa cum știu toți cititorii Bibliei, era un an jubiliar, în care erau eliberați toți sclavii, prizonierii și datornicii care se ipotecaseră împreună cu toată familia lor. Indiferent cât petrecuseră în robie sau cât timp ar fi trebuit să mai rămână – când venea anul de îndurare și trâmbița răsuna, fiecare om putea să devină liber, dacă dorea acest lucru. El era apoi liber; el nu mai era un sclav.

Dacă cineva dorea să rămână sclav, trebuia dus la ușa templului. Acolo urma să fie găurită urechea lui, iar pentru restul vieții lui, el trebuia să slujească ca sclav pe stăpânul lui.

Ce tablou desăvârșit, în legătură cu Evanghelia lui Isus Hristos! Când este predicată această Evangheligie, începe anul de îndurare al DOMNULUI, anul jubiliar. Atunci poate fi eliberat oricine – indiferent cine sunteți, ce culoare a pielii aveți, cărei denominațiuni sau sectă aparțineți, cât de adânc ați căzut în păcat sau orice ce ar putea fi greșit în voi, dacă auziți sunetul trâmbiței Evangheliei lui Dumnezeu. Atunci sunteți liberi! Dar dacă întoarceți spatele mesajului și refuzați să ascultați, atunci urechea dvs. va fi găurită. Asta înseamnă, că ați depășit granița între har și judecată și nu veți mai putea auzi niciodată Evanghelia! Nu veți mai înainta niciodată, ci veți rămâne în sistemul în care vă aflați, în sistemul sclavagist – dacă refuzați să ascultați mesajul din timpul anului de îndurare.

Cum am spus mai înainte, a doua parte din verset nu trebuia pomenită, pentru că numai atunci când va veni Mesia a doua oară, va fi vremea când El va permite ca judecățile să pornească.

Cum au putut oamenii să piardă ocazia să recunoască, cine era El? Cum au putut ei pierde ocazia? Cum se putea întâmpla, deși totul era arătat cu claritate? Cum au putut ei pierde prilejul să recunoască mesajul, deși El l-a predicat? Ce Cuvânt! Gândiți-vă numai o dată! Astăzi s-a împlinit această Scriptură în auzul urechilor voastre. Cine a spus astfel de cuvinte? Însuși Dumnezeu care este propriul Său interpret al Cuvântului Său. „În ziua aceasta s-a împlinit această Scriptură.“ Însuși Mesia stătea în fața adunării și a citit un text din Biblie, care se referea la El, spunând: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură.“ Totuși ei nu au recunoscut mesajul!

Ce tragedie s-a întâmplat; dar ea s-a întâmplat. Aceasta s-a repetat deseori. Cum de s-a putut întâmpla? Numai astfel ca și în alte vremuri, când tâlcuirile omenești au fost crezute mai presus decât Cuvântul DOMNULUI. Din cauza aceasta s-a întâmplat. Credincioșii, așa zișii credincioși din zilele acelea, credeau explicațiile preotului, pe care acesta le dădea asupra Scripturii. De aceea a fost exclus Isus din comunitatea lor, pentru că nu făcea parte din uniunea și starea lor. Ei nu se puteau identifica cu El, pentru că



El era cu totul altfel decât ei. Persoana DOMNULUI Isus era așa de unică, încât nimeni nu ar fi trebuit să piardă prilejul să recunoască că El era Fiul lui Dumnezeu, pentru că El era împlinirea desăvârșită a Scripturii, care se referea la El. Exact așa este de recunoscut și fiecare creștin, dacă viața se dovedește în practică, ceea ce trebuie să se împlinească cu un creștin.

Cum ar fi putut sta El acolo și să zică: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură înaintea ochilor voștri“? Cât de deosebit! Cât de clar! Totuși oamenii nu au înțeles glasul trâmbiței. De ce? Pentru că ei au adoptat tâlcuirea unei preoțimi (sectă) și au ascultat-o. Istoria se repetă. Scriptura are o însemnătate compusă și la fel și descoperirea. De exemplu în Biblie este scris: „Din Egipt am chemat pe Fiul Meu“ (Osea 11, 1). Această expunere profetică era deja o privire spre Isus (Matei 2, 15). Dacă urmărim însă însemnătatea ei mai departe, atunci constatăm că aceeași expunere profetică se referă și la Iacov. Isus era Fiul său cel mai mare. După Scofield și toate celelalte traduceri, Iacov era fiul Lui, pe care-l chemase El din Egipt, pentru că la el se referă această expunere profetică a lui Osea. Acest text biblic are deci o importanță dublă. Se referă o dată la Iacov care a fost chemat afară, iar apoi la DOMNUL Isus, care la fel a fost chemat afară. Așa sunt lucrurile și astăzi! Noi de aceea ne aflăm într-o astfel de încurcătură, iar oamenii nu recunosc adevărul lui Dumnezeu, pentru că există prea multe tâlcuiți omenești despre Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu nu are nevoie de nimeni, care să-I tâlcuiască Cuvântul! EL este propriul Său interpret!

La început Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!“, și s-a făcut lumină. Asta nu are nevoie de tâlcuire.

EL a zis: „O fecioară va fi însărcinată“, și așa s-a întâmplat. Aceasta nu necesită nici o explicație.

Dumnezeu tâlcuiește Cuvântul Său, în timp ce îl confirmă (împlinește) dovedind că așa este. Aceasta este tâlcuirea Sa – împlinindu-l. Tâlcuirea lui Dumnezeu constă în faptul, că El adeverește Cuvântul Său. Așa vă explică El totul.

Mai înainte nu exista încă lumină; atunci El a zis: „Să fie lumină!“, iar lumina a apărut. Asta nu trebuie explicat de nimeni.

Dar noi le-am amestecat cu sisteme omenești. Dacă veți face astfel, atunci veți provoca o încurcătură (Babilon). Astfel s-a întâmplat întotdeauna.

Eu cred că totuși a fost un fapt copleșitor. Gândiți-vă numai! De ce nu L-au recunoscut? Pentru că conducătorii lor religioși, care ar fi trebuit să-L recunoască, care trebuiau să cunoască Scriptura, ei care ar fi trebuit să aibe cunoștință despre tainele Scripturii – l-au dezagreat pe bărbatul acesta și au zis: „EL și-așa este un copil care nu are tată.“ Noi nu credem așa. Acum, cu mulți ani în urmă, noi nu credem așa, ci mai degrabă vom muri pentru această convingere, că El s-a născut dintr-o fecioară. Pentru o astfel de convingere, aproape că suntem dați morții. Iar dacă timpul va continua să dăinuie, într-o zi se va întâmpla că oamenii vor trebui să moară pentru lucrarea lui Iehova-DOMNUL, despre care vorbim astăzi. Asta se va întâmpla atunci, când semnul fiarei va fi aplicat și ei nu vă vor mai permite să predicați Evanghelia în felul acesta.

Când va avea loc marea unire a bisericilor, care este deja pregătită pentru biserica mondială, atunci va trebui să plătiți mărturia voastră, cu pecetea propriei vieți. Trebuie să credeți acum. Dacă acei preoți de atunci care L-au condamnat, s-ar scula acum, ei nu L-ar mai condamna.

Acum ziceți: „Dacă așa fi fost acolo, așa fi procedat așa și așa.“

Dar evenimentul nu a avut loc în timpul dumneavoastră – acesta este timpul vostru! Acesta este timpul.

Voi ziceți: „Dacă ar fi El aici ...“

Biblia spune: „EL este același ieri, azi și-n veci.“ Astfel El este aici. EL este aici. Lumea a devenit însă tot mai civilizată, mai mare și mai învățată. Acum El este aici în chip duhovnicesc, pe care ei nu-L pot ucide sau să-L dea morții. EL a murit o dată; El nu poate muri încă o dată. EL trebuia să vină în trup, pentru ca DOMNUL să fie dat morții pentru păcatele noastre în trup. Dar acum El nu mai poate muri. EL este Duhul Sfânt.

Noi ne gândim la faptul că ei erau cu totul împotriva Lui, iar El nu a aderat la nici una din grupările lor religioase. Dumneavoastră vedeți, că această poziție L-a făcut reprob, adică un om rău. EL nu a aderat la organizațiile lor, El nu făcut compromisuri cu preoțimea

lor; El nu avea nimic de-a face cu ei. Mai mult însă, El încerca să dărâme, ceea ce ei construiseră.

EL s-a dus în templu. Noi Îl numim ca cel mai blând om. Asta și era; dar de multe ori, noi nu înțelegem corect, ce înseamnă blândețe. EL era un om cu un simțământ de îndurare pentru noi, dar de multe ori noi înțelegem greșit ce înseamnă de fapt această compasiune. Simpatia omenească nu este compasiune. Compasiunea înseamnă, de a face voia lui Dumnezeu. El a trecut pe la poarta lacului Betesda. Acolo zăceau mulți oameni. Numărul lor nu este redat, dar acolo zăceau mulți paralizați, orbi, șchiopi și alți bolnavi. EL avea totdeauna compasiune cu oamenii, și totuși El s-a dus la un om care nu era nici paralizat, nici orb sau șchiop. Poate că acest om avea o prostată. Sau poate avea o altă boală, încât el a rămas în urmă mintal. El avea deja 38 de ani. Boala lui nu era însă așa de gravă, ca să fi murit. El era culcat acolo pe un pat de companie.

EL l-a întrebat: „Vrei să te faci sănătos?”

Omul acela i-a răspuns: „Eu nu am pe nimeni care să mă ajute să ajung mai repede în apă; când mă silesc singur totdeauna sare cineva înaintea mea în apă.”

Vedeți, el putea să meargă; el putea să vadă, el se putea mișca; dar el era slab.

DOMNUL Isus i-a zis: „Scoală-te, ia-ți patul și du-te acasă.” Pentru faptul acesta, Isus a fost obligat să răspundă. Poate vă aduceți aminte, pentru că Scriptura spune asta.

Asta nu ne surprinde. Dacă El ar veni în seara aceasta la Jeffersonville și ar proceda tot ca atunci, oamenii ar vorbi la fel despre El ca și atunci. Dar gândiți-vă, El a venit să facă o lucrare, adică voia lui Dumnezeu. Asta o găsim în Evanghelia după Ioan 5, 19. Acolo găsiți răspunsul. EL a zis: „Isus a luat din nou Cuvântul și le-a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun că, Fiul nu poate face nimic de la Sine, El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.”

Ei ar fi trebuit să știe că în fața lor se afla împlinirea directă a proorociei lui Moise: „Un prooroc ca mine vă va trimite DOMNUL Dumnezeuul vostru.”

Observați, când El l-a văzut pe acel om, i-a și vorbit. Isus știa că el se afla deja de mulți ani în starea respectivă. Pentru că El era Proorocul, l-a văzut pe om în starea lui, s-a dus la acesta, a trecut prin mijlocul multor oameni și a căutat în mulțime, până când l-a găsit pe omul căutat. Deși El era un om plin de compasiune, El a trecut printre alți paralizați, orbi, pentru că a avea compasiune, înseamnă a face voia lui Dumnezeu.

Noi constatăm, că El nu a aderat la crezurile lor, pentru că nu avea nimic comun cu ele, astfel El era un exclus. EL nu avea comunitate cu ei, numai atât, că într-o zi s-a dus în templu. Ca om El s-a dus acolo, și a găsit casa cam așa de stricată cum este și astăzi. Ei vindeau și cumpărau, schimbau bani; iar El a răsturnat mesele vânzătorilor și i-a scos afară din templu cu un bici, plin de mânie, zicând: „Este scris – Aleluia! – Casa Tatălui Meu se va numi o casă de rugăciune! Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari. Cu tradițiile voastre ați desființat frumos porunca și Cuvântul lui Dumnezeu!“

Un astfel de grup poate să creadă în El? Nu! Ei s-au tăvălit atâta vreme în murdăria unirii și în murdăria aceluia timp, până când ei au fost înghețați spiritual, încât ei nu au mai putut simți vibrațiile puterii Atotputernicului Dumnezeu. Nu-i de mirare, că femeia aceea mică a atins haina Lui și a fost vindecată, iar un soldat beat L-a scuipat în față și nu a constatat nici o putere. Depinde deci cum vă apropiați de această lucrare, depinde după cine și ce, vă ridicați capul și privirea. Dacă veniți la adunare, depinde unde vă ațintiți privirea.

Noi ne putem închipui, cum a stat El acolo. Fără îndoială că preoții avertizaseră deja poporul împotriva Lui: „În sabatul următor, El vine aici. Dacă va face lucrul acesta, atunci să nu-L ascultați. Voi puteți merge acolo și să vă așezați, dar să nu luați în seamă, ce zice El, pentru că El nu aparține de gruparea noastră. EL este un exclus, El nu are nici o legitimație de membru. EL nu posedă hârtiile necesare, cum că aparține unei organizații. Așa ceva El nu posedă.“

„Ce este El?“

„Un oarecare contestat, care s-a născut în casa unui tâmplar ca un copil neligitim. Mama Lui l-a așteptat încă înainte de a fi fost

măritată și acum ei încearcă să transforme întâmplarea într-o lucrare supranaturală ca s-o retușeze. Noi știm că atunci când va veni Mesia, El va coborî din cer la marele nostru preot și va spune: „EU sunt aici, Caiafa.“

Noi știm însă că El nu a procedat astfel, pentru că în Cuvânt nu era scris așa ceva. O tâlcuire inventată de oameni era motivul, că ei credeau astfel. Cuvântul spunea că El va veni așa, cum a și venit apoi. EL stătea acolo, citea Cuvântul și le-a spus: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură în fața ochilor voștri“, și totuși ei nu au putut să vadă și să recunoască, că El era Acela; ca și în celelalte epoci.

Noe ar fi putut să spună la fel în ziua când a intrat în corabie, iar ușa a fost închisă. El ar fi putut deschide geamul de sus – vă aduceți aminte că Dumnezeu încuiase ușa – și să privească spre mulțimea adunată și să spună: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură înaintea ochilor voștri!“ Dar atunci era prea târziu pentru ei. El predicase deja 120 de ani și încercase să-i aducă în corabia pe care o construise spunându-le pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL, că va ploua! Dar ei au așteptat prea mult timp. Noe ar fi putut spune fără îndoială: „În ziua aceasta s-a împlinit Scriptura!“

Moise la fel ar fi putut spune în ziua când stâlpul de foc coborâse pe muntele Sinai pentru a depune mărturie pentru Moise: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură!“

După cum știți, Moise era un om chemat de Dumnezeu, un prooroc. Din cauză că el primise o însărcinare și fiind prooroc, el trebuia să aibe și o întâlnire supranaturală, pentru a fi legitimat ca prooroc. El trebuia să-L întâlnească pe Dumnezeu față-n față și să vorbească cu El. O altă condiție era, că tot ce exprima el cu gura, trebuia să se îplinească, altfel nimeni nu l-ar fi crezut. De aceea nimeni nu are dreptul, de a se numi prooroc, dacă el nu s-a întâlnit undeva personal cu Dumnezeu și a vorbit cu El față-n față. Toți ateștii din lume nu ar fi fost în stare să-i smulgă lui Moise această experiență, printr-o dezmințire. El a fost la întâlnire și știa, că acest fapt avuse loc. Fiecare creștin ar trebui să aibe această experiență – o experiență personală – înainte de a se pretinde, de a fi un creștin.

Înainte de acest serviciu am vorbit cu un nepot de-al meu, el este un tânăr catolic, care a zis: „Unchiule Bill, eu am fugit dintr-un loc în altul să găsesc ceva.“ Seară de seară, înainte de începerea adunărilor, el a plâns. Noaptea el avea visuri, cum că ar veni aici înăuntru și ar fugi în față unde se predica, unde ar mărturisi că el este pe o cale greșită.

Eu am zis: „Melvin, nu depinde unde te duci, la câte biserici sau comunități aderezi, câte „Ave Maria“ înșiri, sau de câte ori ești binecuvântat de oameni – tu trebuie să fi născut din nou, prin Duhul lui Dumnezeu! Acesta este singurul mijloc prin care inima omului poate fi împăcată.“

Eu știu că astăzi se are un înlocuitor pentru nașterea din nou. Prin strângerea mâinilor și înscrierea în cartea de membrii. Dar prieteni, aceasta este o dogmă; nu este un adevăr biblic! Dacă ar fi așa ceva, atunci ar trebui să sune Fapte 2 cam așa: „Când a sosit ziua Cincizecimii, pastorul a ieșit afară și a întins mâinile oamenilor.“

Dar acolo scrie: „În ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc. Deodată a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic, și a umplut toată casa unde ședeau ei“ (Fapte 2, 2). Aceasta este inaugurarea Bisericii.

Așa a venit Duhul Sfânt de prima dată. Așa a venit El de atunci încoace de fiecare dată. EL este Dumnezeu și nu se schimbă.

Aici, oamenii se poticnesc. Ei spun: „Asta s-a întâmplat în altă vreme.“ EL este însă același ieri, azi și în veci! De fiecare dată, când adunarea a primit pe Duhul Sfânt, El a venit ca de prima dată; după aceeași „rețetă“ din Fapte 2, 38. Nu s-a schimbat și nu se va schimba.

Este exact așa ca o prescripție a unui medic împotriva unei boli. Dacă medicul prescrie un medicament, iar bolnavul merge la un vraci în loc de un farmacist, acela vă va da un înlocuitor mai slab care nu vă va ajuta la nimic. Poate că vraciul va amesteca prea multă otravă în compoziția medicamentului său, și astfel vă va ucide. Medicamentul trebuie preparat exact după rețeta medicului. În cazul nostru, noi am primit rețeta, cum putem primi pe Duhul Sfânt de la rusalii de la Dr. Simon Petru. „Eu vă dau prescripția: ,Pocăiți-vă‘ le-a zis Petru ,și fiecare din voi să fie botezat în Numele

lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema DOMNUL Dumnezeu nostru.““ Aceasta este prescripția veșnic valabilă.

Moise avusese această experiență. El s-a dus apoi în Egipt și a început să vestească oamenilor: „Eu m-am întâlnit cu un stâlp de foc. Era într-un rug care ardea. EL mi-a poruncit să vă spun: „EU sunt CEL CE SUNT. Du-te acolo; Eu voi fi cu tine. Să iei toiagul tău în mână, să-l întinzi asupra Egiptului și orice vei pronunța, se va întâmpla.““

Poate că vreun oarecare preot a zis: „Prostii!“

Dar atunci când ei vedeau că ceea ce el pronunțase, se împlinea cu adevărat, ei nu au mai putut opri lucrarea. Ei au recunoscut că el era trimis de Dumnezeu.

Dacă Moise zicea, că a văzut și mărturisise că este adevărat, atunci Dumnezeu avea datoria – dacă era într-adevăr adevărat – să confirme cu adevărat cuvântul acestui bărbat, împlinindu-l. Așa este.

Când Isus stătea în ziua aceea și a citit zicând: „Azi s-a împlinit această Scriptură“, Dumnezeu avea datoria să permită împlinirea Cuvântului.

Noi stăm în seara aceasta aici și spunem că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. Dumnezeu este îndatorat să dovedească că așa este, pentru că este Cuvântul Lui. Prin ce se întâmplă asta? Prin credință. Dacă Îl credem. Noi trebuie să credem că Cuvântul Său este adevărul.

Observați ce s-a întâmplat, când Moise a călăuzit poporul afară, care l-a urmat. Acei ce nu l-au urmat pe Moise, au rămas în Egipt. Dar toți, care l-au urmat pe Moise, care au trecut prin Marea Roșie și prin pustiu, au văzut pe Dumnezeu coborând pe muntele Sinai. Stâlpul de foc a lăsat ca întregul Sinai să apară ca un foc, un glas răsuna în văzduh, iar Dumnezeu le-a dat cele zece porunci! Acolo Moise ar fi putut să păsească înaintea poporului și să spună: „Astăzi s-a împlinit acest Cuvânt, pe care vi l-am spus ca proorocul Său. În ziua aceasta! Eu v-am povestit că Dumnezeu mi-a vorbit acolo într-

un rug aprins din stâlpul de foc, și ceea ce mi-a spus El: „Acesta să-ți fie semnul de recunoaștere: după ce vei scoate afară poporul, veți ajunge la locul acesta.” Acolo este Dumnezeu în același stâlp de foc ca și atunci și la fel cum v-am povestit eu, El a coborât pe acest munte. Astăzi s-a împlinit această proorocie. EL este aici, pentru a confirma că lucrurile pe care vi le-am spus, sunt adevărate.“

Dumnezeu să ne dăruiască mai mulți astfel de oameni, care sunt sinceri și dreți, oameni care spun adevărul pentru ca Dumnezeul Atotputernic să aibe prilejul să confirme că Cuvântul Său mai este încă adevărul! EL rămâne același ieri, azi și în veci.

Iosua ar fi putut spune la fel în ziua când s-a întors la Cades Barnea, după ce călătorise așa de departe prin pustie. Ceilalți puneau sub semnul întrebării că țara făgăduită ar fi așa, cum spusese Dumnezeu. DOMNUL le spusese: „Aceasta este o țară bună; acolo curge lapte și miere.“ Iosua și Caleb erau singurii care crezuseră. Ceilalți zece din grup, care fuseseră cu ei dincolo, nu au crezut. Dar ei s-au întors înapoi cu o dovadă, ei au adus o viță de struguri care a fost transportată de doi bărbați puternici.

Iosua și Caleb ar fi putut sta acolo și să spună: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură. Aici este dovada că este o țară bună.“ Desigur. De ce? „Aici este dovada că țara făgăduită, este o țară bună. Unde ați găsit voi vreodată astfel de lucruri în Egipt?“ Acolo nu existau astfel de locuri. „Dar astăzi s-a împlinit această Scriptură.“

El ar fi putut spune același lucru, după ce anunțase prin cuvântul proorociei, că zidurile Ierihonului se vor prăbuși, dacă ei îi vor înconjura șapte zile, iar în ziua a șaptea de șapte ori. La ultima încercuire, zidurile căzuseră cu adevărat. Atunci Iosua ar fi putut să se ridice și să spună: „În ziua aceasta s-a întâmplat ceea ce Căpetenia oștirii DOMNULUI, mi-a spus cu o săptămână în urmă, că totul se va întâmpla exact așa. Astăzi s-a împlinit această Scriptură! Aici se află ruinele zidurilor la pământ. Veniți! Să pătrundem înăuntru. Orașul ne aparține!“

Astăzi s-a împlinit această Scriptură! Ce minunat că bărbații lui Dumnezeu au stăruit și au intrat pentru lucrurile drepte.



Israelul trebuia să treacă râul pentru a intra în țara făgăduită. Cum era să fie posibil acest lucru? Era luna aprilie, când râul era foarte mare, pentru că sus în Iudeea se topea zăpada în munți. O, ce general sărăcut, părea a fi acela pe care Dumnezeu l-a trimis, pentru a călăuzi poporul Său, în luna aprilie peste Iordan care ieșise din matcă în sezonul acela.

Eu m-aș opri puțin aici, dacă aș avea timp, pentru a vă da un mic sfat. Poate că cineva șade acolo bolnav de cancer sau o altă boală. Dumneavoastră vă gândiți: „De ce mi se întâmplă asta chiar mie ca creștin? De ce sunt eu în starea aceasta, deși sunt un creștin?”

Câteodată Dumnezeu permite ca totul să devină atât de întunecos în jurul nostru, încât să nu fim în stare să privim în sus și nici în jurul nostru. Dar atunci vine El și croiește un drum prin tot imposibilul, pentru ca să puteți spune: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură – ceea ce El a promis că va face.”

EL a permis ca cei trei tineri evrei să fie aruncați în cuptorul de foc. Ei au zis: „Dumnezeul nostru este în stare să ne scape din cuptorul de foc. Dacă El nu va face însă aceasta, noi totuși nu ne vom închina înaintea tabloului.” Când au ieșit din cuptor, fără a fi primit vreun miros de arsură, ei ar fi putut să spună: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură!”

Când Daniel a ieșit din groapa cu lei, el ar fi putut spune același lucru.

Ioan Botezătorul, care a pășit înaintea DOMNULUI și a învățat un popor care se obișnuise de 400 de ani doar cu tâlcuiri religioase, ar fi putut să spună la fel! Nu este de mirare că biserica-adunare din timpul acela se afla în mare încurcătură. Când a venit din pustiu și s-a oprit lângă Iordan, el s-ar fi putut opri pe mal și să spună: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură din Isaia 40!”

O, aș putea să mă opresc aici și să vă povestesc ce mi-a mai zis acel preot bătrân. El a zis: „Fiule, tu nu ți-ai încheiat această vesteire.”

Eu am zis: „Stai liniștit.”

El întrebă: „Crezi că penticostalii nu văd lucrarea?”

Eu am zis: „Nu.”

El a zis: „Eu o văd.“ Deși el era un preot catolic el a zis: „De ce nu ai continuat cu vestirea mesajului?“

Eu am zis: „Fii liniștit.“

El a răspuns: „Slavă lui Dumnezeu, eu o văd.“

Aproximativ în momentul acela, Duhul Sfânt a venit peste sora lui, care ședea în adunare. Ea se ridică, vorbea într-o limbă străină, având imediat și exact tâlcuirea limbii, anume despre ceea ce discutase eu cu preotul în taină pe platformă. Întreaga adunare, toți cei prezenți, au început să strige către Dumnezeu. Lucrarea întâmplată a fost făcută de cunoscut și în conferința lui Oral Roberts, care a avut loc de două săptămâni, și era discuția conferinței. În timp ce preotul ședea acolo, Sfântul Duh a descoperit ascultătorilor printr-o femeie, adică prin sora lui, ce se desfășura aici pe platformă, și a descoperit ceea ce noi căutam să ținem ascuns. Astăzi s-a împlinit această Scriptură, despre ceasul în care trăim. În ziua aceasta a apărut lumina de seară, și totuși noi nu o vedem.

Vedeți, Ioan a zis: „Astăzi, eu sunt glasul Celui ce strigă în pustie și am venit așa cum a zis proorocul Isaia: „Pregătiți calea DOMNULUI!“

Ei nu l-au înțeles și au zis: „O, tu ești Hristosul.“

Dar el a zis: „Nu eu sunt Hristosul, eu nu sunt vrednic să-I leg încălțăminte. Dar El este undeva printre voi.“ El era sigur că El se află undeva pe aproape, iar la timpul Său, El va fi prezent, pentru că Dumnezeu îi spusese că el Îl va prezenta pe Mesia.

Într-o zi a venit un bărbat tânăr pe acolo; Ioan văzuse o lumină – un semn deasupra Lui, iar el a strigat: „Iată Mielul lui Dumnezeu! În ziua aceasta s-a împlinit această Scriptură în fața voastră.“

În ziua Cincizecimii când s-a ridicat apostolul Petru și a citit cuvântul proorociei din Ioel 3, oamenii i-au batjocorit și s-au răs de apostoli. Ei nu mai vorbeau în propria lor limbă, ci bâlbâiau ceva fără să înțeleagă. Biblia ne spune: „Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se.“ Împărțit înseamnă, o limbă crăpată cu care nu mai poți vorbi corect, ci cu ea poți doar bolborosi. Ei s-au purtat ca un grup de oameni beți.

Ei cu toții ziceau: „Oamenii aceștia sunt beți, priviți-i numai. Vedeți cum se poartă femeile și bărbații aceștia. Ei nu se poartă cuviincios.“ Asta au zis cei din gruparea religioasă a timpului respectiv.

Petru însă s-a sculat în mijlocul lor și a zis: „Bărbați și frați și voi toți, cei care locuiți în Ierusalim și în Iudeea, oamenii aceștia nu sunt beți cum vă închipuiți voi – căci nu este decât ceasul al treilea din zi – ci aceasta este ce a fost spus prin proorocul Ioel: „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură.“ „Astăzi s-a împlinit această Scriptură!“ Desigur!

Luther s-a ridicat la timpul potrivit, Wesley a fost chemat la timpul potrivit. Mișcarea pentecostală a fost la timpul potrivit. Nimic nu este în afara ordinii.

Acum vă rog, să priviți la epoca și la timpul în care trăim noi și confrunțați cu Cuvântul promis pentru timpul acesta. Dacă oamenii din alte epoci au putut să spună: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură.“ „Astăzi s-a împlinit Cuvântul acesta“, atunci ce se va întâmpla cu cele scrise pentru ziua în care trăim noi? Ce a fost promis pentru ziua aceasta? Unde ne aflăm noi astăzi? În ce timp trăim noi, când ceasul arată trei minute înainte de miezul nopții?

Lumea suferă de frică, bisericile au devenit un loc de corupție. Nimeni nu știe unde se află. În ce timp al zilei ne aflăm? Cum stăm cu Cuvântul pentru ziua de azi? Priviți la starea bisericilor! Lumea, politica, sistemele lumești sunt atât de stricate, cum nu se poate mai rău. Eu nu sunt un politician; eu sunt un creștin, de aceea nu e treaba mea să vorbesc despre politică. Eu vreau să mai spun doar, că ambele părți sunt stricate.

Eu am ales o dată: Acela este Hristos. De aceea eu am câștigat. Satana a votat împotriva mea, Hristos însă pentru mine. Totul depinde de alegerea mea. Eu sunt bucuros că am votat pentru El. Lăsați lumea să spună ce vrea, eu cred totuși, că El este același ieri, azi și în veci. EL va dovedi lucrul acesta. Desigur că El va face aceasta.

Numărul crimelor crește, mai ales criminalitatea tinerilor. Priviți la națiunea noastră, care era odată o floare a pământului. Democrația noastră cea mare, s-a născut atunci, când a fost semnată

declarația independenței noastre. Atunci am devenit o democrație. Noi știm ce fel de lucrări au făcut părinții (strămoșii) noștri. Noi am avut o națiune mare. Dar acum această națiune se distruge, se sfărâmă, se clatină și cedează. Ei încearcă să facă rost de bani pentru buget, ridicând impozitele, pentru ca să trimită apoi banii dincolo, cumpărând astfel prietenia dușmanului, care ne-o aruncă apoi în față. A existat primul război mondial, a fost al doilea război mondial, și ei se îndreaptă și se pregătesc pentru al treilea. Desigur. Politica este stricată și coruptă – până la maxim stricată. Este exact așa cum s-a scris în Matei 24: „Un popor se va ridica împotriva altuia și o împărăție împotriva alteia.“ Toate aceste lucruri trebuie să aibă loc. Către aceasta dorim să privim acum. Bine, să mai privim la încă ceva: progresul în cercetarea științifică. Bunicul meu a vizitat-o pe bunica mea atunci, în carul cu boi. Astăzi avem avioane supersonice; da, chiar nave cosmice care înconjoară planeta noastră. Este ceva tare de tot. Cine a prezis acestea? În Daniel 12, 4 scrie: „În timpul sfârșitului, cunoștința va crește.“ Noi recunoaștem ceasul în care trăim.

Observați doar starea lumii, poziția științei. Priviți o dată în sistemul nostru de învățământ de azi. Să nu încercați să tăgăduiți acum ceva, eu am aici extrase din ziare, că în bisericile noastre și în școli este predată și explicată sexualitatea, prin care elevii sunt îndemnați la relații sexuale, pentru a constata dacă se vor potrivi mai târziu. Da, așa este.

Dar în ce stare se află azi preoțimea noastră? În seara aceasta am citit într-un articol din ziar că în Los Angeles-California, un grup de preoți – erau predicatori bapțiști și presbiterieni, au chemat un grup de homosexuali pentru a practica homosexualitatea. Așa au încercat ei, după spusele lor, să câștige pe oamenii aceștia pentru Dumnezeu, deși practicarea aceasta face parte din blestemurile pentru timpul acesta – ca în Sodoma de altădată. Paznicii ordinii publice i-au prins.

Unde ne aflăm? Sistemul se strică în mijlocul nostru. Eu am citit că homosexualitatea din SUA a crescut cu 20-30% în ultimul an. Gândiți-vă numai. Bărbații trăiesc cu bărbați, exact așa cum s-a întâmpnat în Sodoma. Criminalitatea este în creștere, mai ales între

tineri. În ce ceas ne aflăm? Astăzi s-a împlinit cuvântul acestei proorocii.

Lumea religioasă, biserica, Biserica care este chemată afară, ultima epocă a bisericii – epoca penticostală – unde se află ea? În Laodicea, așa cum spune Biblia.

Astăzi nu mai există limite. Femeile sunt doar pe jumătate îmbrăcate, și cum este starea printre bărbați? Este groaznică. Unii se căsătoresc de trei, patru ori, fiind în același timp diaconi, etc. Ei au dat la o parte orice limită, au adus în biserică stricăciune, au convocat consilii bisericești și au adoptat o poziție lumească. Astăzi ei au clădiri mai frumoase ca oricând. Unele din aceste clădiri au valoarea de 50-60 de milioane de dolari. De 50 de milioane de dolari. – Penticostali! Acum 50 de ani se aflau la vreun colț de stradă și cântau pe un instrument în onoarea DOMNULUI. Scriptura spune în Apocalipsa 3, 17: „Pentru că zici: ‚Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic‘, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.“ – și nu știi! Astăzi s-a împlinit această Scriptură înaintea ochilor voștri! Amin.

Amin înseamnă: Așa să fie! Eu nu rezum acest Amin pentru mine, ci exprim prin aceasta că eu cred că acesta este adevărul. În ziua aceasta se împlinește această Scriptură!

Biserica penticostală se află în starea Laodicea. Desigur că ei mai tresaltă în sus, fac gălăgie multă și fac asta atât cât cântă muzica. După ce încetează muzica, ei au și muzică Beatles, pe care unii din ei o cântă și o numesc a fi muzică creștină, atunci toată strălucirea s-a dus.

Însă dacă avem pe buzele noastre o mulțumire adevărată de laudă către Dumnezeu, atunci nici o fluierătură sau o putere lumească, nu o poate opri. Dacă îndemnul și originea laudei vine de la Dumnezeu, atunci nu mai este necesară o muzică pentru ca această mulțumire să se ridice spre Dumnezeu. Trebuie doar ca Duhul lui Dumnezeu să coboare, apoi începe totul. Ei au uitat asta demult, pentru că ei socotesc vorbirea în limbi ca dovadă că cineva ar fi primit Duhul Sfânt și au stabilit o învățătură. Eu am auzit oameni îndrăciți și vrăjitoare vorbind în limbi.

Duhul Sfânt este Cuvântul lui Dumnezeu în voi, care se dovedește prin acceptarea și primirea din partea voastră a Cuvântului. Toate celelalte nu pot fi Duhul Sfânt. Dacă cineva pretinde a poseda Duhul Sfânt și tăgăduiește un cuvânt din Biblie, înseamnă că acolo nu locuiește Duhul Sfânt. Dovada este: dacă dumneavoastră credeți sau nu Cuvântul.

Să observați acum un alt semn important. Evreii sunt din nou în patria lor; sunt o națiune de sine stătătoare; au banii lor proprii; sunt membrii la O.N.U.; au armata lor proprie și toate celelalte. Ei se află din nou în patria lor și Isus a zis: „Învățați o pildă de la smochin.“ Ei sunt acolo din nou; în țara lor. „Astăzi s-a împlinit această Scriptură.“

Evreii în țara lor – astăzi s-a împlinit această Scriptură. Biserica Laodicea – astăzi s-a împlinit această Scriptură. Matei 24: Toată lumea este stricată; o națiune se ridică împotriva altei națiuni; în diferite locuri sunt cutremure, viscole și furtuni mari trec prin toate națiunile, peste tot se întâmplă catastrofe. Astăzi s-a împlinit această Scriptură.

Noi am constatat starea lumii. Noi vedem unde se află biserica nominală, unde se află organizațiile și denominațiunile. Noi vedem unde au ajuns națiunile lumii. Noi vedem că aceste făgăduințe s-au împlinit. În ordine. Dar în ziua aceasta trebuie să apară o sămânță împărătească deosebită a lui Avraam. Exact așa va fi. Va fi o mireasă împărătească pentru Fiul împărătesc, a cărui venire este făgăduită. Așa cum am spus deja în ziua precedentă, această sămânță nu va fi una naturală, ci o sămânță duhovnicească. Va lua naștere o mireasă duhovnicească. Ea este sămânța regală, a credinței regale, sămânța fiilor regali a lui Avraam. Această sămânță își va face apariția în zilele de pe urmă. Timpul și locul este făgăduit în Maleahi 4, în ultima parte. Va apare un mesaj care va trezi inimile oamenilor și îi va readuce din nou la învățătura părinților apostolici.

Cineva se va scula în puterea lui Ilie, un om al pustiului care va avea un mesaj, prin care vom fi aduși de-a dreptul înapoi la Cuvânt. Acesta este ceasul în care trăim.

Să luați în considerare și lumina supranaturală, voi oameni din Jeffersonville, care a coborât în 1933 deasupra fluviului Ohio când

am botezat 500 de oameni în Numele lui Isus Hristos. Asta vă rog în ceasul acesta. Eu aveam atunci 20 de ani. Ce s-a spus acolo, Jeffersonville? Ce s-a întâmplat la capătul străzii Spring-Street, când „Courierul Journal“ sau ziarul „Louisville Herald“ au adus articolul? Evenimentul a fost apoi vestit de „Associated Press“ și a ajuns până în Canada. Dr. Lee Vayle, a tăiat articolul din ziarul canadian din 1933.

Când eram pe cale să botez a 17-a persoană în mijlocul mulțimii – dumneavoastră cunoașteți restul întâmplării – când am stat deci acolo pentru a boteza a 17-a persoană, a coborât o lumină din văzduh, care strălucea, de parcă o stea ar fi căzut din cer. O voce a zis: „Așa cum a fost trimis Ioan Botezătorul înaintea primei veniri a lui Hristos, așa va merge mesajul tău în toată lumea înaintea celei de-a doua veniri a Sa.“

Astăzi s-a împlinit această Scriptură! Mulțumire Ție, DOAMNE.

În ziua aceasta! – Dumnezeu a făgăduit-o. Ce s-a întâmplat? În timpul acesta mesajul înconjoară pământul. Când eram încă un copil mic, Dumnezeu a venit la mine într-un stâlp de foc, acolo la Wathens pe strada Utica Pike, și eu am văzut că un rug arde, când duceam o găleată de apă prin curte. Voi cunoașteți realitatea despre aceasta.

EL a zis către mine: „Să nu fumezi și să nu bei niciodată. Să nu-ți pătezi trupul tău niciodată, pentru că o lucrare te așteaptă, când vei deveni matur.“

Eu mărturisesc că acesta este adevărul și că am văzut aceasta. Dumnezeu a făcut la fel ca și cu Moise, și a vorbit acolo în fața întregii adunări. Acesta este adevărul! Astăzi s-a împlinit această Scriptură în mijlocul nostru!

Observați ce a zis El despre deosebirea duhului și cum va fi aceasta, de la punerea mâinii până la recunoașterea tainelor inimii. Astăzi s-a împlinit această Scriptură în fața ochilor voștri – aceste făgăduințe care au fost date.

Vedeți, toate aceste făgăduințe au fost împlinite și confirmate de Dumnezeu făgăduințelor. Vedeți, tabloul cu Îngerul DOMNULUI atârână azi la Washington. George J. Lacy, șeful F.B.I.-ului pentru amprente și documente deosebite din guvernul SUA, a verificat

acest clișeu care a fost făcut la Houston -Texas și a spus: „Aceasta este singura apariție supranaturală, care a fost fotografiată vreodată în lume.“ El trebuie să știe; pentru că el este pe tărâmul acesta cel mai bun expert din lume.

Vedeți, tabloul este acolo ca o dovadă a adevărului. Este același stâlp de foc, care a călăuzit poporul Israel atunci în pustie. Azi îl vedem din nou. EL este prezent în același mod ca atunci, când ei au fost scoși afară din Egipt. Cine este El? În ziua aceasta s-a împlinit această Scriptură. Voi cunoașteți mesajul pe care L-a vestit El.

Observați numai vedenia din Tucson de acum trei ani, când am stat acolo pe stradă. Cu cinci ani în urmă El îmi spusese: „În ziua în care orașul va bate țăruși de măsură în fața porții tale de la grădină, tu să te întorci spre vest.“ Oamenii care vin aici la capelă, știu că pe vremea aceea s-a întâmplat totul exact așa. Așa este. În ziua când domnul Goyne a venit cu oamenii lui acolo, pentru a marca șoseaua viitoare, eu am zis către soția mea: „Asta are o însemnătate.“

Ea mă întrebă: „Ce este?“ Eu am intrat înăuntru și m-am uitat într-un carnet; acolo era scris! În ziua următoare, pe la ora 10, când ședeam în camera mea, Îngerul DOMNULUI a venit la mine și a zis: „Să te duci la Tucson. Când vei fi în nord-estul Tucsonului, vor veni șapte îngeri într-o constelație și tot pământul din jurul tău va fi cutremurat.“ EL a zis: „Acolo ți se va spune mai departe.“

Câți dintre dumneavoastră își aduc aminte, că totul a fost spus cu mult timp înainte de împlinire? În această clădire sunt în seara aceasta bărbați, care au fost prezenți când s-a întâmplat evenimentul. Atunci s-a spus, că cele șapte peceti, tainele ascunse din întreaga Scriptură vor fi deschise și prin aceasta se va împlini Apocalipsa 10: adică în timpul vestirii mesajului celui de-al 7-lea înger, vor avea loc aceste lucruri. Astăzi s-a împlinit această Scriptură înaintea ochilor noștri. În ziua aceasta s-a împlinit această Scriptură.

În ultimul an am stat o dată în locul acela. Domnul Wood care este azi aici, a fost cu mine și urcam muntele. El era îngrijorat pentru că soția lui era bolnavă. Acolo Duhul Sfânt a zis: „Ridică piatra care este acolo pe pământ și arunc-o în aer.“ Când va coborî



să spui: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL: judecata va lovi pământul! Spune-i lui Wood că în câteva ore va vedea mâna lui Dumnezeu.“

Asta i-am spus și domnului Wood și cred că au mai fost acolo vreo opt până la zece, sau chiar cincisprezece bărbați în timpul acela. Evenimentul s-a întâmplat în dimineața următoare, când DOMNUL s-a coborât într-un vârtej de vânt, care a rupt pietrele muntelui din jurul nostru și a retezat vârfurile pomilor. Am auzit de trei ori câte o detunătură și s-a spus: „Judecata se va apropia de coasta de vest!“

Două zile mai târziu, Alaska aproape s-ar fi scufundat. De atunci încoace valurile judecății lui Dumnezeu lovesc de-a lungul coastei împotriva acestei „cortine spirituale.“

Există o cortină de fier, una de bambus și o cortină de păcate. Civilizațiile au pășit în aceeași direcție ca soarele, la fel și Evanghelia. Aceasta a pătruns din răsărit spre occident ca și soarele. Acum a ajuns pe coasta de vest. Mai departe nu mai poate înainta. Dacă va continua să înainteze, va ajunge din nou la răsărit.

Proorocul a zis: „Va veni o zi care nu va fi numită nici zi nici noapte“ – o zi plină de ceață, cu multă ploaie; având doar atâta lumină pentru ca oamenii să știe cum să adere la o sectă și să fie înscrși într-o carte. Dar spre seară, urmează să fie lumină. Astăzi s-a împlinit această Scriptură.

Același SOARE care răsare la răsărit, apune în occident. Același FIU de Dumnezeu care a venit în răsărit și s-a descoperit ca Dumnezeu în trup omenesc, este același FIU a lui Dumnezeu, care se descoperă în seara aceasta, acum, în partea vestică a pământului, în mijlocul Bisericii ca Același ieri, azi și în veci. Lumina de seară a Fiului, a sosit. Astăzi se îplinește această Scriptură! Unde ne aflăm noi acum în comparație cu vremea lui Avraam? Unde ne aflăm noi în vremea aceasta măreață în care am fost așezați în ceasul cel mare, în care trăim noi? Toate vedeniile s-au împlinit. Ce importanță avea visul lui Junior Jackson, unul dintre predicatorii noștri prieteni, de la o biserică soră, care a venit alergând într-o seară la noi și a zis: „Eu am avut un vis, frate Branham, care mă neliniștește. Eu am văzut că toți frații erau adunați pe un munte.“ El a povestit mai departe: „Pe muntele acesta tu ne-ai învățat niște

litere, care păreau gravate de multă vreme în stâncă. După ce ai terminat asta, tu ne-ai spus: „Veniți aici aproape!“ și noi ne-am adunat toți acolo. Apoi ai luat o sculă care arăta ca o rangă de fier și ai lovit partea de sus a acestei piramide, deschizând-o. Când s-a întâmplat asta, noi am văzut stâncă de granit pe care nu era scris nimic. Tu ai spus ca să privim numai acolo. Noi toți am privit-o.“ El a zis mai departe: „Eu mi-am întors capul și am observat că tu te-ai dus cât puteai de repede spre vest – în direcția apus de soare.“ Câți de aici vă mai aduceți aminte?

Eu am stat acolo o clipă, până ce Duhul Sfânt a descoperit-o și a zis: „Întreaga Biblie, ca de exemplu, neprihănirea, sfințirea și botezul cu Duhul Sfânt, botezul în Numele DOMNULUI Isus Hristos și toate aceste taine au fost descoperite pentru oameni. Dar în interior mai sunt taine pentru că Biblia este pecetluită cu șapte peceti. Eu trebuie să mă duc acolo să găsesc dezlegarea.“

În dimineața, când au apărut cei șapte îngeri, pământul a fost cutremurat, iar pietrele au zburat în toate direcțiile. Cei șapte îngeri stăteau acolo și mi-au spus: „Întoarce-te la Jeffersonville de unde ai venit, pentru că cele șapte peceti ale celor șapte taine vor fi deschise.“

Aici ne aflăm azi. Noi am înțeles Sămânța șarpelui și în câteva zile dacă va fi voia lui Dumnezeu, vom înțelege și tema Căsătorie și divorț și toate aceste lucruri pe care Dumnezeu le-a descoperit, fiecare pecete, tainele de la facerea lumii. Noi ne-am bucurat în prezența Sa și de binecuvântările Sale. Acesta este adevărul. Astăzi s-a împlinit această Scriptură.

Magazinul „Life“ a adus un articol despre acest eveniment cu titlul: „Lumină mistică se ridică în aer deasupra zonei Tucson și Phoenix“, exact așa cum v-am spus cu un an înainte, că această apariție va arăta ca un triumfi. Fotografia o avem acolo în comunitate. Cei ce au cumpărat magazinul „Life“ posedă una. Acolo lumina este exact redată. Ei au spus că aceasta este înaltă de 27 de mile și lată de 30 de mile. Ei încă nu înțeleg ce s-a întâmplat. Totul a apărut tainic și tot în taină a dispărut.

Fratele Fred Sothmann, fratele Gene Norman și cu mine stăteam acolo ca trei martori, ca atunci pe munte la schimbarea la față,

Petru, Iacov și Ioan. Ei au depus apoi mărturie, au stat acolo și au observat totul cum s-a întâmplat. Ei au văzut desfășurarea. Acolo a fost. Lumina atârna sus pe cer unde nu mai exista umiditate pentru a se produce ceață. Cum putea aceasta să ajungă acolo? Erau îngerii lui Dumnezeu care s-au întors după aducerea mesajului. În această zi se împlinesc proorocia lor în mijlocul nostru. Astăzi se împlinesc această Scriptură.

Observați: cele șapte peceți au fost deschise; pe coasta de vest am avut vârtejul și cutremurul. Să nu treceți pe lângă aceste evenimente, așa cum au făcut-o cei din vechime. Acum vrem să ne îndreptăm atenția spre cele ce se întâmplă în timpul acesta.

Ce spune Scriptura despre ziua aceasta și despre această epocă în care trăim? DOMNUL Isus a vorbit despre ea. Eu nu am timp să recapituliez și să trec prin toate aceste texte, dar o singură temă vreau să mai amintesc înainte de încheiere. Însuși DOMNUL Isus a pronunțat acest Cuvânt în Luca 17, 30. Isus Hristos este Cuvântul însuși. Credeți asta? Isus Hristos este Cuvântul care a devenit trup, El a exprimat Cuvântul și a zis ce va fi acest Cuvânt în timpul sfârșitului și semnul sfârșitului acestui veac. EL le-a spus că o națiune se va ridica împotriva alteia. Dar El le-a mai spus: „Cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi în ziua când Fiul omului Se va descoperi.“

Când a venit Isus pe pământ, I s-au dat trei denumiri de Fiu: Fiul omului, care se referă la slujba Sa de prooroc; Fiul lui Dumnezeu și Fiul lui David. Cât timp a trăit El pe pământ, El nu s-a numit niciodată ca Fiu a lui Dumnezeu. EL zicea: „Eu sunt Fiul omului“, pentru că El trebuia să vină pentru a împlini Scriptura ca Prooroc! Moise a spus: „Un prooroc ca mine, vă va trimite DOMNUL Dumnezeuul vostru.“ Acesta este motivul pentru care El nu a putut fi atunci denumit ca Fiu a lui Dumnezeu, pentru că El era Fiul omului. Cuvântul venea la prooroc, ceea ce El era în toată plinătatea Sa. EL era Fiul omului, Proorocul-principal, și nu numai Proorocul-principal ci Proorocul-Dumnezeu! Toată plinătatea lui Dumnezeu locuia trupește în El. De aceea El era Fiul omului.

Acum, noi Îl cunoaștem de două mii de ani ca Fiul lui Dumnezeu – ca Duh. În împărăția de o mie de ani, El va fi Fiul lui David pe tronul de slavă. Noi toți care credem Scriptura, știm lucrul acesta.

DOMNUL Isus a spus că Fiul omului se va descoperi la sfârșitul acestui veac al Bisericii – în care trăim, în același mod cum s-a întâmplat în timpul Sodomei. Vedeți cum a prezentat El totul în timp și istoric bine stabilit. EL a spus mai întâi: „Cum a fost în zilele lui Noe, ei mâncau și beau, se căsătoreau și se recăsătoreau ...“

Apoi s-a referit la descoperirea Fiului omului, într-o vreme ca a Sodomei, pentru că prima se referea la iudei. Aici în exemplul Sodomei, El tratează celelalte neamuri. Acolo, în timpul Sodomei, El a judecat lumea prin apă. Aici El vorbește despre neamuri pe care le-a lăsat să moară prin foc. Așa este. Lumea păgână a fost arsă.

Așa va fi când Fiul omului se va descoperi. Nu va mai fi apă, ci de data aceasta va fi foc. DOMNUL Isus a citit din aceeași carte când s-a referit la Sodoma – Genesa cap. 19 din care citim și noi.

Noi admitem că lumea se află acum în aceeași stare în care era Sodoma, într-o stare sodomită. Noi la asta spunem toți „Amin“. Noi credem asta. Noi recunoaștem și starea spirituală a bisericii din Laodicea. Și la asta spunem „Amin“ și o luăm la cunoștință prin vestire. Noi știm că fiecare semn a apărut, iar biserica se află în Laodicea. Noi știm că lumea se află într-o stare sodomită. Așa este? Aici suntem de acord. Dar cum stăm cu semnul pe care l-a primit Avraam; el, care aștepta fiul făgăduinței? Acesta era altcineva. Gândiți-vă, că sodomiții au avut trimișii lor și la Avraam a venit un mesager. Avraam aștepta zi de zi, ca să se împlinescă o lucrare aproape imposibilă, când Sara avea nouăzeci de ani și el avea o sută de ani. Conform făgăduinței lui Dumnezeu, el tot mai aștepta. În mijlocul criticilor el îl aștepta pe fiul său. Așa așteaptă și credinciosul adevărat, revenirea Fiului făgăduit.

Observați, scurt timp înaintea revenirii fiului făgăduit, i s-a dat un semn. Nu va primi și sămânța regală a lui Avraam, descoperirea semnului Fiului regal care va veni, așa cum a așteptat tatăl Avraam fiul făgăduit? Așa este? DOMNUL Isus a spus în Luca 17, 30 că Fiul

omului se va descoperi înainte ca să vină această vreme, așa cum a făcut și în timpul Sodomei – înaintea distrugerii Sodomei. Noi ne ridicăm capetele și privim după semnul acesta.

Să privim la starea de atunci, a Sodomei. Vedeți, lumea decăzuse în starea sodomită. Nu demult, un director de cinema, a rulat un film pe care l-am vizionat și eu. El se numea Sodoma. Dacă aveți posibilitate și nu este altceva decât ceea ce spune titlul, atunci vizitați-l. Era un tablou bun despre Statele Unite de astăzi. Hollywood a fost redat exact, același fel de îmbrăcăminte și toate celelalte așa cum le aveau ei atunci; saloane distractive de orice fel și tot ce aparține acestora; un cult religios al oamenilor – așa zis religios.

Observați, Sodoma avea un martor. Era un om care se numea Lot, un nepot a lui Avraam. Avraam nu s-a dus în Sodoma. El avea o grupă mare cu sine, care erau destui pentru a învinge o mulțime de împărați cu armatele lor. El avea o grupă mare cu sine. Într-o zi el ședea acolo sub un pom, iar totul mergea strâmb în viața sa. Nimeni nu mai vroia să aibe legătură cu el, dar totuși el ținea tare la făgăduința primită. Acum fiți foarte atenți înainte de încheiere. Când a șezut el acolo, trei bărbați au venit la el. Doi din ei s-au îndreptat spre Sodoma, unde au predicat Evanghelia și de unde a ieșit Lot. Este așa? Unul însă a rămas cu Avraam. Observați că acel Unul, care a rămas cu Avraam, era însuși Dumnezeu; ceilalți doi erau îngeri, mesageri.

În Sodoma, ei nu au făcut nici o minune, ci i-au lovit pe locuitorii Sodomei cu orbire. O astfel de predicare a Evangheliei îi lovește întotdeauna cu orbire.

Vedeți, cum totul era rânduit în timpul acela. Acolo exista o biserică nominală. Așa cum am spus deja ieri seară, Dumnezeu se face de cunoscut tot în numărul „trei“.

Acolo existau sodomiții, lotiții și avraamiții. În seara aceasta putem vedea aceeași orânduire. Lumea are aceeași orânduire.

Pot să vă întreb ceva? Priviți la actuala despărțire. Avraam l-a numit pe bărbatul acela, care îi vorbise, Elohim. Cuvântul ebraic Elohim înseamnă: Cel Atotputernic, Cel veșnic. Elohim – însuși Dumnezeu.

În Genesa 1, 1 scrie: „La început Dumnezeu a făcut ...“ Luați textul ebraic; acolo scrie: „La început Elohim a creat cerul și pământul.“

Aici în Genesa 18, el l-a numit pe bărbatul acesta Elohim. De ce a spus el asta? Pentru că bărbatul acela era Dumnezeu în trup omenesc, care se așezase cu Avraam și a mâncat carne de vițel și a băut lapte. Era însuși Dumnezeu, care a plecat apoi direct de la Avraam. EL i-a dat însă un semn. Observați, la semnul acesta, EL și-a întors spatele spre cort. Voi vă aduceți aminte, că cu câteva zile înainte, Avraam se numea încă Avram, iar Sara mai înainte Sarai. S-a-r-a-i devenise S-a-r-a, iar A-v-r-a-m devenise A-v-r-a-a-m. Avraam înseamnă „Părinte de popoare“.

Acum fiți atenți pentru că vom vedea starea timpului în care trăim acum, pentru că DOMNUL Isus a spus, ca să ne ridicăm capetele și să privim după aceasta. Noi am văzut că toate celelalte corespund, dar acum vrem să privim ce fel de aranjare trebuie să vadă sămânța regală.

Acest bărbat zicea: „Avraame, unde este soția ta?“

Avraam a răspuns: „Ea se află în cort după Tine.“

EL nu o văzuse niciodată. De unde știa EL că numele lui era Avraam? Cum știa EL că numele ei era Sara? „Avraame unde este soția ta, Sara?“

El a răspuns: „Ea este în cort după Tine.“

Atunci EL a zis: „EU (pronume personal) – EU te voi vizita conform făgăduinței. Soția ta va avea un copil. Tu M-ai crezut, acum voi împlini făgăduința.“

Sara se afla în cort și trăgea cu urechea în spatele ușii. Ea s-a răs în sinea ei și a zis: „O femeie ca mine să se mai gândească la relații de dragoste cu domnul meu, care și el este deja bătrân de aproape o sută de ani? Asta nu s-a mai întâmplat de mulți ani.“

Bărbatul care ședea acolo în trup omenesc, ca și un om obișnuit, care a mâncat și a băut, a cărui îmbrăcăminte era prăfuită, iar Avraam i-a spălat picioarele prăfuite, Acesta era însuși Dumnezeu. EL s-a întors și a zis: „De ce a răs Sara în cort și s-a gândit astfel în inima ei?“ EL știa și putea să deosebească ce fel de gânduri avea Sara, care se afla în cort după EL. Așa este?

Ce fel de semn a văzut sămânța regală a lui Avraam, când a fost El pe pământ – Fiul omului? Într-o zi Simon, a venit la El. Andrei îl aduse. EL i-a zis: „Numele tău este Simon, tu ești fiul lui Iona.“ Vedeți, prin aceasta, el a devenit credincios. Filip s-a dus acolo, l-a chemat pe Natanael și i-a zis: „Vino și vezi pe cine am găsit: pe Isus din Nazaret, pe fiul lui Iosif.“

El poate a zis: „Un moment. Ar putea ieși ceva bun din fanatismul acesta?“

El a răspuns: „Vino și vezi.“

Când a venit Filip și Natanael în prezența lui Isus, DOMNUL l-a privit și i-a zis: „Iată un israelit adevărat, în care nu este răutate.“

El a întrebat: „Rabi, de când mă cunoști?“

EL i-a răspuns: „Înainte ca Filip să te cheme, când erai sub smochin, Eu te-am văzut.“

Natanael a zis: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!“

Femeia aceea venise în starea imorală la fântână pentru a scoate apă. Aici avem o mică lecție, un tablou de privit. DOMNUL Isus i-a trimis pe ucenicii Lui pentru a cumpăra alimente. Pe când a venit femeia aceea să scoată apă, El a zis: „Femeie, dă-Mi să beau.“

Ea a răspuns: „Aici nu este un astfel de obicei ca să vorbești astfel cu mine. Noi avem aici o despărțire de rase. Voi evreii, nu aveți nimic comun cu samaritenii, iar noi nu avem nimic de-a face cu voi.“

EL a zis: „Femeie, dacă ai ști cine vorbește cu tine, atunci L-ai ruga ca El să-ți dea de băut. EU ți-aș da un fel de apă pe care nu o poți scoate de aici.“

EL a constatat starea ei și i-a găsit păcatul în inimă. EL a zis: „Du-te acolo și cheamă-l pe bărbatul tău, atunci vino înapoi.“

Ea a răspuns: „Eu nu am bărbat.“

EL i-a răspuns: „Tu ai spus adevărul. Cinci bărbați ai avut și cel cu care trăiești acum, nu este bărbatul tău.“

Ea a răspuns: „DOAMNE eu recunosc: Tu ești un prooroc. Noi știm când va veni Mesia, El va spune lucrurile acestea.“

Isus a răspuns: „EU sunt.“ Atunci ea a fugit în oraș și a strigat: „Veniți și vedeți pe un om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu este acesta Mesia?“

Observați, El a făcut lucrul acesta în fața iudeilor și samaritenilor, dar niciodată în fața neamurilor. Noi, celelalte popoare, eram păgâni în acele zile, care se închinau la idoli. Noi nu-L așteptam pe Mesia. EL apare numai acelor care ÎL așteaptă, iar noi ar trebui să ridicăm privirea înspre El. Dar acei ce se pretindeau că-L așteaptă – când biserica însăși a văzut lucrările Lui, ea a zis: „EL are drac, este vrăjitor, un Belzebub.“

DOMNUL Isus le-a spus că păcatul le va fi iertat, pentru că El încă nu murise. Dar într-o zi va veni Duhul Sfânt și va face aceleași lucruri. Cine va vorbi atunci un cuvânt împotriva lucrării, aceluia nu i se va ierta. Asta se referă la această zi, când toate aceste cuvinte sunt legate între ele. Cine va pronunța un cuvânt împotriva, aceluia nu i se va ierta în această lume, nici în cea viitoare.

Aceasta a fost sămânța regală a lui Avraam. Sămânța regală a lui Avraam – care a venit pe baza aceea, pentru că Avraam recunoscuse că bărbatul acela care venise la el – vine acum pentru a dovedi că este același Dumnezeu care a făgăduit totul pentru ziua aceasta. Cum era în zilele Sodomei, așa va fi când va veni din nou Fiul omului, dacă El se va descoperi ca Fiul omului. Amin! Aceasta este ziua în care se împlinește Scriptura!

Priviți la starea în care ne găsim azi, priviți biserica unde trebuie să fie descoperit Fiul lui Dumnezeu. Priviți ziua aceasta întunecoasă; observați întreaga proorocie. Este ciudat. Dacă corespunde totul cu semnalmentele Sodomei de atunci, atunci trebuie să existe (să vină) și cei trei vizitatori.

Acolo au venit trei bărbați – trei bărbați deosebiți care au venit jos din ceruri. Cu aceasta suntem de acord. Erau trei, iar unul a rămas cu Avraam. Ceilalți doi au mers în Sodoma. Așa este? Numele lui Avram a fost transformat în Avraam, nu-i așa? Niciodată nu s-a relatat în istoria bisericii, că lumea ar fi avut un evanghelist a cărui nume să se sfârșească cu h-a-m până în timpul acesta: – Billy Graham. Așa este? G-r-a-h-a-m are șase litere. A-b-



r-a-h-a-m (Avraam) are șapte litere; Graham are șase litere, care se potrivește pentru lume și oameni.

Vedeți, și azi sunt trimiși mesageri din cer acolo. Mai există un om pe pământ, care să predice așa de clar pocăința ca Billy Graham? A existat un om care să lucreze și să adune atâta popor ca Billy Graham? Niciodată nu a fost cunoscut vreun om așa de bine, pe plan internațional. Aici în SUA a fost Billy Sunday și alții, dar Billy Graham este cunoscut în toată lumea. Vedeți, de unde îi cheamă el afară? Din Sodoma! În compania lui se află și penticostalii lui Oral Roberts.

Dar ce se întâmplă cu gruparea aleasă? Ce fel de semn e gândit pentru ei? Ce trebuie ei să primească? Aleluia! Va fi lumină spre seară. Astăzi s-a împlinit această Scriptură. În ziua aceasta s-a împlinit făgăduința lui Dumnezeu. Noi știm că acesta este adevărul. EL este aici în seara aceasta, așa cum era El atunci.

Acum este predicat aceasta. Este așa cum am spus mai înainte: dacă predici ceva și acesta este adevărul Evangheliei, atunci Dumnezeu este dator să confirme acest adevăr. Este adevărat? Dacă este așa, atunci dorim ca Dumnezeu, care a scris Cuvântul, care a dat făgăduința, care este Dumnezeu Cuvântului, să vină și să adeverească că El este încă același Dumnezeu.

Când s-a urcat Ilie pe munte, Elisei l-a urmărit și a zis: „Eu doresc o îndoită măsură.“ Apoi Elisei a ridicat mantaua de jos, care o scăpase Ilie. El a mers acolo, a împăturat această manta, a lovit apa și a strigat: „Unde este Dumnezeul lui Ilie?“ Atunci a trăit Elisei același lucru ca și Ilie. Astfel și Evanghelia este aceeași, puterea este aceeași, iar Fiul omului este astăzi exact așa cum era El ieri și va fi astfel pentru totdeauna! Evrei 13, 8. Credeți asta?

Acum eu aș vrea să vă rog ceva. Eu nu pot să fiu El, dar El este aici. Noi suntem numai purtători. Unii dintre dumneavoastră sunt bolnavi și suferă. Dvs. știți că nu vă cunosc. Noi lăsăm acum totul în seama Domnului și eu sper că mă voi putea smeri suficient. Rugați-vă, cereți de la Dumnezeu.

Eu sunt de părere că în seara aceasta nu au fost împărțite bilete de ordine pentru rugăciune. Noi avem în capelă adunări de rugăciune în care ne rugăm pentru vindecarea bolnavilor. Dvs. care

știți că eu vă sunt străin, rugați-vă. Voi din Jeffersonville, mă cunoașteți. Eu aș dori ca oamenii din Jeffersonville să nu vină în rând, ci numai cei care vin din altă parte. Noi vrem să vedem dacă Dumnezeu mai descoperă încă. Vedeți, dacă El este astăzi încă același care a fost ieri, atunci va fi în veci.

Faceți același lucru ca femeia aceea de atunci: EL trecea pe acolo, iar ea a zis: „Eu îl cred pe omul acesta.“ Ea avea o scurgere de sânge și a zis: „Eu cred că voi fi vindecată dacă ating doar colțul hainei Sale.“ Așa este? Din pricina credinței ei, Scriptura se împlinise în ziua aceea. EL i-a bandajat pe acei ce erau cu inima zdrobită. EL i-a vindecat pe bolnavi și pe șchiopi. După ce ea i-a atins colțul hainei, s-a îndepărtat și s-a așezat. EL s-a întors și a întrebat: „Cine M-a atins?“

Cum a putut El să știe cine L-a atins în aglomerația aceea de oameni? Poate că în jurul Lui erau de treizeci de ori mai mulți oameni ca aici, poate au fost mii de oameni. Cum a știut EL? EL a zis: „Cine M-a atins?“ EL nu a zis asta numai așa, El a zis asta pentru că era adevărat. EL a întrebat: „Cine M-a atins?“ apoi s-a întors și a văzut-o pe femeia respectivă acolo unde stătea și i-a spus imediat că scurgerea de sânge îi trecuse. Acesta era Isus ieri și acesta este El astăzi.

Credeți asta? Eu nu te cunosc, Dumnezeu însă te cunoaște. Tu ai dureri în coasta ta care te chinuie. Așa este. Tu șezi aici și te rogi din cauza aceasta. Sunt eu un străin pentru tine? Noi suntem străini unul pentru altul. Dacă este corect atunci ridică-te. Eu nu te cunosc. Acest bărbat tânăr aici în colț – tu bărbate ai un gât bolnav. Așa este. Tu te rogi pentru asta. Tu ești foarte nervos din cauza unei probleme. Tu trebuie să părăsești adunarea pentru că ești un predicator. Tu ai datorii de care trebuie să ții seama. Asta așa este. Crezi tu că, Dumnezeu știe cine ești tu? Reverend Mr. Shith. Tu poți să pleci acum pentru că ești sănătos. Isus Hristos te-a vindecat. Du-te în adunarea ta; gâtul tău nu-ți va mai face greutate. Pe cine a atins el?

Bărbatul acela din spate suferă. El are o tumoare la partea stângă a plămânilor. El nu este de aici. Tu ai lucrat într-o mină. Așa este. Eu sunt străin de tot de tine. Dacă este așa, atunci fă un semn cu

mâna ta. Tumoarea este în aripa stângă a plămânului și tu trebuia să te operezi neaparat. Așa este? Tu nu ești de aici, ci din afară. Tu vii din Virginia. Așa este corect. Crezi tu că Dumnezeu știe cine ești tu? Mr. Mitchel, du-te acasă și fi vindecat. Isus Hristos te face sănătos. Întrebați-l pe bărbatul acesta, eu nu l-am văzut niciodată în viața mea. El ședea acolo și se ruga. Astăzi s-a împlinit această Scriptură.

Acolo în spatele meu șade o femeie ca Sara atunci în cort. Ea se roagă pentru o fiică. Ridică-te. Fiica ta nu este aici. Ea se află departe. Ei îi merge așa cum i-a mers fiicei acelei femei, care venise la DOMNUL Isus pentru că fiica ei fusese chinuită rău de satan. Fata ta este chinuită de un demon. Ea nu este aici. Dvs. sunteți din Carolina de Nord. Crezi tu? Acesta este adevărul, așa este? Doamnă Orders, tu poți pleca acasă. Dacă crezi din toată inima, o vei găsi pe fiica ta ca și femeia de atunci, când Isus a umblat pe pământ și spunea că vindecarea avuse loc.

Astăzi s-a împlinit această Scriptură – semnul Sodomei, semnul sămânței extraordinare, semnul bisericii naturale – în ziua aceasta se împlinește Scriptura în mijlocul vostru! Credeți asta? Îl veți primi acum ca Salvatorul și Vindecătorul vostru? Ridicați-vă în picioare și spuneți simplu: „Eu primesc vindecarea mea, eu Îl primesc ca Salvatorul meu, eu Îl primesc ca Împăratul meu.“ Ridicați-vă toți în picioare.

Ascultați prieteni! Astăzi! EL citea în Scriptură; înapoiase apoi Scriptura preotului și se spune că ochii oamenilor erau ațintiți spre El. EL îi privise și a spus:

"Astăzi s-a împlinit această Scriptură"

Eu am citit azi textul biblic și am adus o duzină de dovezi, că noi trăim în zilele de pe urmă, în generația care va vedea când Isus DOMNUL va reveni pe pământ. Eu vă spun în seara aceasta încă o dată: Astăzi s-a împlinit această Scriptură înaintea voastră.

Voi, în Tucson, în California, în New York, voi toți care sunteți legați de transmisia telefonică: În ziua aceasta s-a împlinit această Scriptură înaintea ochilor voștri. Noi vrem să ne bucurăm pentru că nunta Mielului este aproape, iar Mireasa Sa s-a pregătit.

Lăsați-ne să ridicăm mâinile și să-I dăm onoarea împreună, voi toți oamenii. Dumnezeu să vă binecuvânteze!

AMIN!